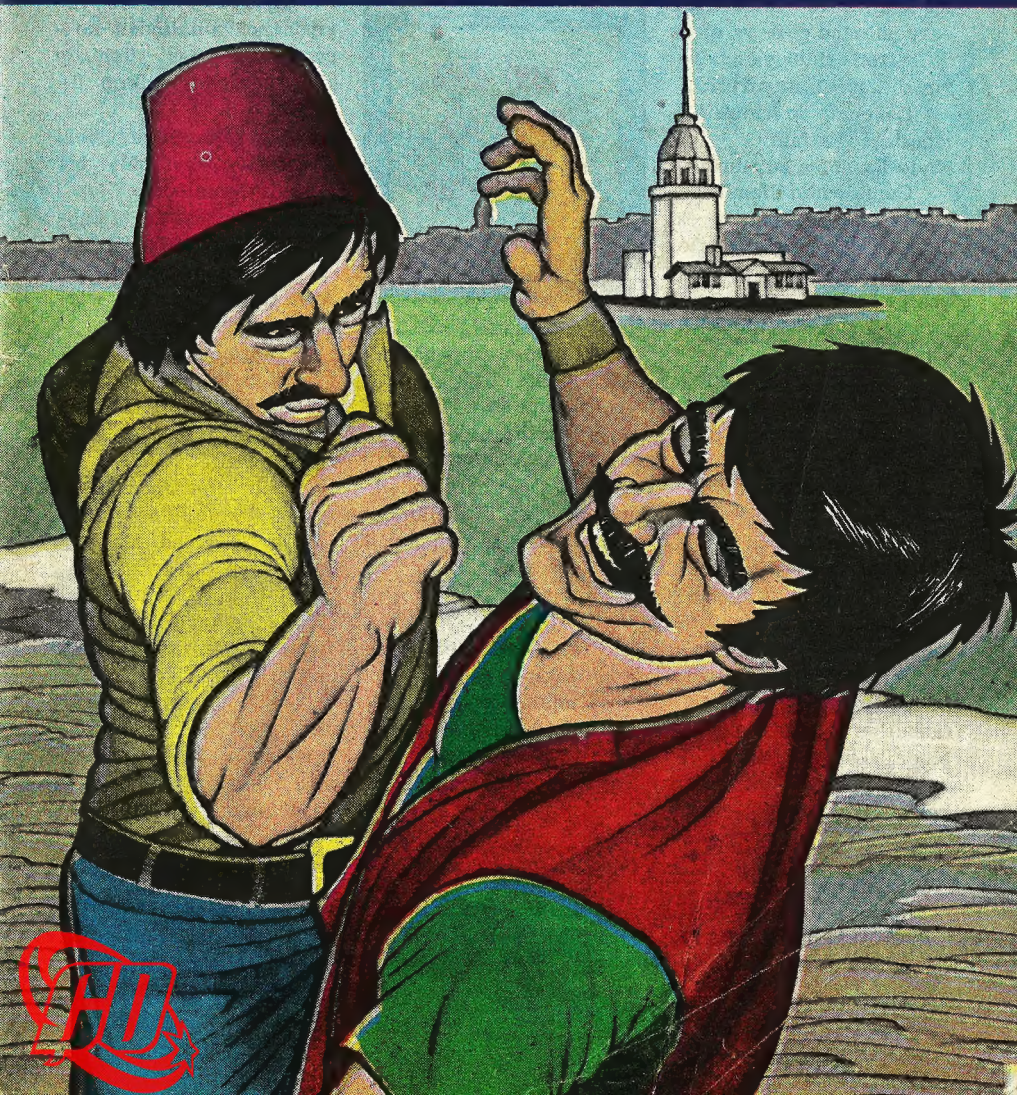

ustura

Kendileri Gitti,
İsimleri Kaldı Yadigâr

KEMAL

2 Ekim 1974 Çarşamba - Sayı: 17 - 100 Kuruş

İFTAR TOPU

Bütün zengin konakları gibi o yıllarda Fetva Emîni Hacı Cemaleddin Efendi hazretlerinin iftarı da her-kese açıktı. Selâmlığa devlet ricalinden mahalle bek-çisine kadar her sınıftan insan gelir ve misafirler derecelerine göre ya efendi hazretlerinin, ya ağala-rın sofrasına otururlardı.

Haremde de hanım e-fendilerle kalfalar için böyle iki sofraya kurulurdu.

Cemaleddin Efendi hazretlerinin iftarları pek ünlüydü, o zamanlar. Hele türlü türlü reçeller, çeşit çeşit zeytinler, peynirler ve havyarlarla süslü iftar sinileri...

O gün topa beş dakika kala Cemaleddin Efendi hazretleri okumasını bitirip altın çerçevesi gözlü -ğünü mahfazasına yerleş-tirdi. Sırtında ipek Şam hırkası, elinde kuka tesbih, odasından çıktı. Koca ko-nağın içinde çit yoktu. Misafirler sofraların ba-şında, dudaklarında ses-siz bir dua ile iftar topunu bekliyordular. Konak, İs-tanbul'un uzak bir köşe-sinde büyük bir bahçe i-çindeydi. Top ve ezan sesi kolay duyulmazdı. İftar

zamanlarında, bütün yüz-leri solgunlaşmış oruçlu-ların kulağı kırışte bulu-nur ve topun atıldığını ilk müjdeleyen adeta gizli bir hürmet ve muhabbet kaza-nırdı...

Cemaleddin Efendi hazretleri yemek odasına in-mek için ağır ağır selâm-lık dairesine doğru ilerler-ken, artan bir iştahla vekil-harcın hazırladığı iftar tepsisini yutkunarak düşü-nüyordu. Tam selâmlığa geçeceği sırada yanından çiçek açmış bir bahar dalı gibi bir gölge ürpererek geçti.

Efendi hazretleri bir-den duraklamıştı :

-Kimsin sen bakayım ?
Tatlı, peltek bir çer-kes Türkçesi fısıldadı :

-Şayanîdil cariyeniz e-fem...

-Sokul bakıyım şöyle..
Sen ne zamandan beri ko-naktasın?...
-Bir ay oluyor efem..

-Hele bak köftehora...
Nasıl kaçtın bu kadar za-man gözümünden ?

Şayanîdil on sekiz ya-şında, henüz dalından ko-parılmış buğusu üstünde küttir küttir bir salkım ü-zümdü.

Yaşı altmışında, gönlü yirmisinde, keyf ehli bir insandı Cemaleddin Efendi hazretleri. Sesi adeta kah-tahalaşarak sordu :

-Kız bunlar ne bunlar ?
Ayva tatlısı mı yoksa tu-runç mu ?

-Bilmem efem...
Sonra iki parmağı ile alt dudağını tutup sıkı :

-Ya bunlar?... Çilek mi kiraz mı?...
-Bilmem efem...

-Bak hele elmasiye..
Derken efendi hazret-

leri bu tepeden tırnağa na-dide iftarlığa dayanama-dı ve oruç keyfiyle saldı-rınca ikisi birden halının üstüne yuvarlandı.

Aşağıda iftar sofrasın-daki misafirler iftar topu-nun konağı böyle sarsma-sına şaşarak oruçlarını bozdular.

ÇARŞAMBA

GÜNLERİ

ÇIKAR

HAF TALIK DERGI - 100 Krş.

KEMAL

Sahibi: Veb Ofset

İleri Matbaacılık A.Ş.

Yazı İşleri Müdürü: Kemal KINACI

Hazırlayan.....: Ceyhan AKNESİL

Telefon: 26 60 00

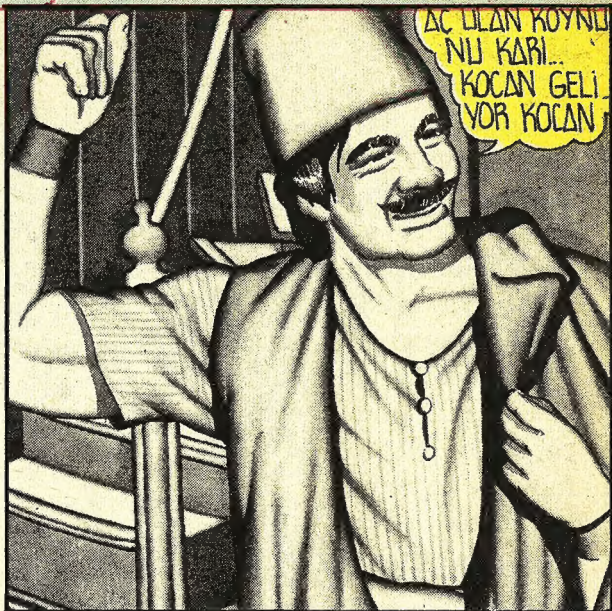
27 83 20

27 37 61

İdare: İlaykoşku Caddesi, Eryılmaz Sokak Çağaloğlu-İstanbul Baskı Veb Ofset-1 Matbaası

USTURA KEMAL / KARACAHMET'E GİDEN YOL

Kemal sarhoşluğa doyamamıştı sanki.. vapurun başından sonuna kadar yürüdü. Kış üstüne inen merdivenlerden yavaş yavaş indi.. Safinaz diye bağırdı,ulan aç koynunu karı, kocan geliyor kocan...

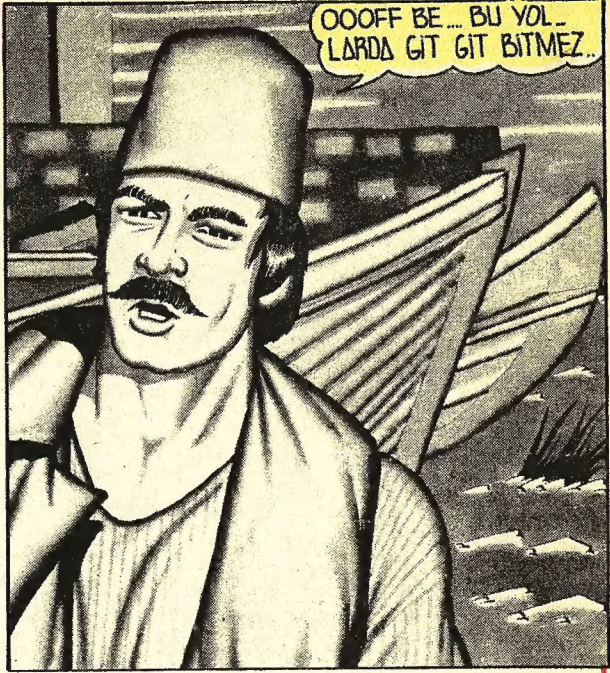

SEMSİPASADAN DOĞRU
KESTİRMEN ÇIKAYIM...

Vapurda, iskelede, görünürlerde kimseler yoktu. Uzaktan uzağa köpek havlamaları, bekçi düdükları geliyordu. İskeleden bir müddet denizi seyreden Ustura Kemal, ağır ağır Balaban'ın yolunu tuttu..

Balaban is-
kelesini geçip de
recinin önünü
dolaşınca yol
kestirmeden Şem-
sipasa'ya çıkar.
Oradan da ver e-
lini İmrahor der-
ken hop Yalıbo-
yu, sonra dal Sa-
finaz'ın koynuna:
Hakikaten sevi-
yordu karısını...!

ONE !?
TAKIP EDİLİYORUM...
ARKAMDAN GELEN-
LER VAR...

Türbeyi geç-
miş tam Şemsi-
paşa'ya çıkıyor-
du ki birden dur-
du..Bir şeyler
sezinlemişti, ar-
kasına bakmadan,
dikkat kesildi, o
yürüyünce yürü-
yen, durunca du-
ran ayak sesleri
geliyordu arka-
sından...

Birden döndü. .Kör İspiro ile Hafız Ziya'dan başkası değildi bunlar. Başını çevirmeden etrafına bakındı hiç kimse yoktu. Fena çok fena kısıtılmıştı, üzerinde bir usturadan başka hiç bir silah yoktu.

Onun maceraperest ruhu bu heyecanı istiyor gibiydi. Hafız'la olan boğuşması geldi gözüne, iki yıl evvel de İspiro'nun dişlerini dökmüştü. .

Kemal adım adım gerilerden çok ihtiyatlı idi, önce İspiro'nun icabına bakmalıydı. Kulağının dibinde Kör'in so-luğunu hissetmesi ile fırlaması bir oldu.

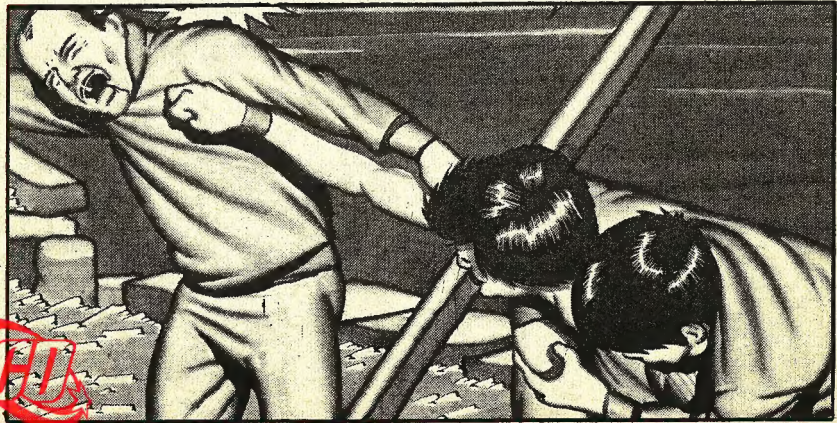

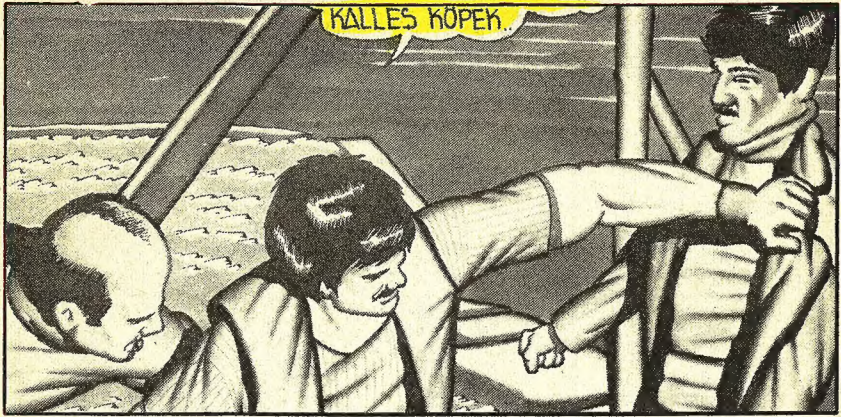

Kısıvrak yakalanmıştı.. Sinirden kaskatı kesilmiş a-dalelerini bir yay gibi geriyor, geriyor sırtına kene gibi yapışan Ziya'yı bir kılçıkla fırlatıp atmak için bütün gücünü harcıyordu..

Kurtulmak için debelenen Ustura'nın bileğine yapışıp, boşuna debelenme itoğlu it dedi, o pis canını ben alacağım.

İspiro sadistçe bir zevkle Kemal'in çaresizliğine indi-receği yumruğunu suratına yerleştirmek üzereydi ki birden nereden geldiğini bile göremediği bir darbe suratının ortasında patladı..Aaaah ulan..

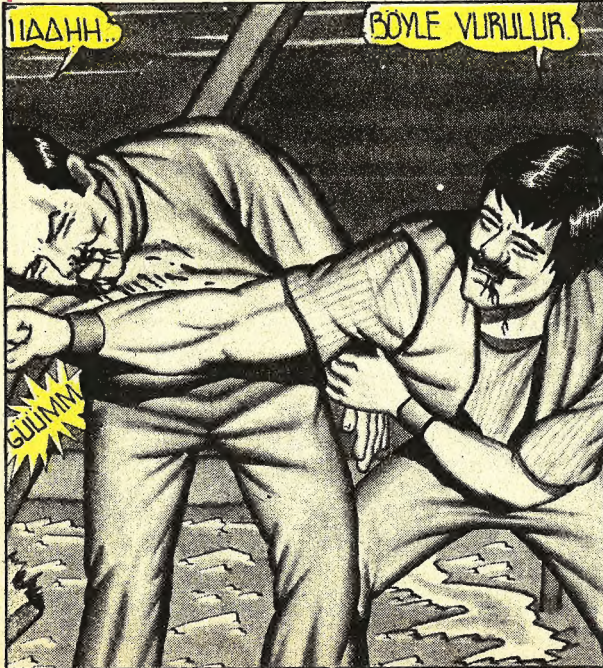
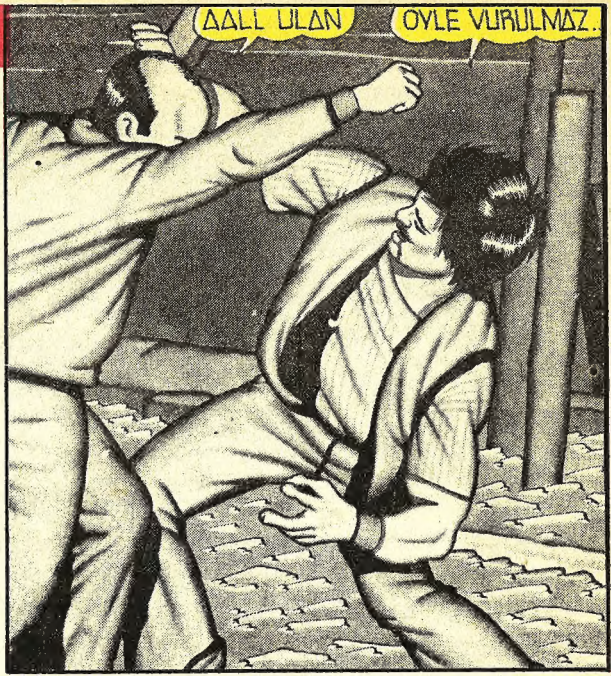
Kör İspiro'nun suratına inen bu yumruk Ustura Kemal'e çok kıymetli birkaç saniye kazandırmıştı. Hırsla silkineyerek geriye fırladı... Hafız Ziya'nın sülük gibi yapışan rından kurtulmuştu..

Ancak İspiro öyle bir iki yumrukla dağıtılacak kabada - yılardan değildi yapıştı Kemal'in koluna.. Kemal hangi bir yana bakacağını şaşırmıştı, ancak bunu da beklemiyor değildi, hızla geriye fırladı..

Eğilerek gelen darbeyi dirseği ile çelmesi bir oldu. İspiro aptallaşmış,

Ustura Kemal iki kişiyle birden boğuşmanın telaşı içinde İspiro'nun üzerinde sağlama gide-memişti: bu fırsatı kaçırmayan Kör geçirdi yumruğu... Kemal i-ki kabadayıya pa-buç bırakacağı pek benzemiyor-du.

Üstelik raki -binin suratına a-banoz bir ok gibi fırlayan bu kol boşluğa savru-lunca, arkasından gövdeyi de çek-mişti, İspiro'nun dengesi bozul-muştu. Balyoz gi-bi bir yumruk patladı İspiro' -nun suratında...

Dövuşecek ha-
li kalmamış, ko-
ca vücut bir an-
da çözülmüştü..
Geri geri kaç-
mak isterken Us-
tura Kemal ya-
kaladığı gibi pa-
ça kazığını ge-
çirip ayağını yer-
den kesti.. Fa-
kat Hafız...

Hafız Ziya,
Ustura Kemal' i
arkadan boğazla-
dığı gibi pis bir

ayak oyunu ile yere çöktiverdi. Kemal neye uğ-
radığını anlayamamıştı..

Kör İspiro parçalanmış suratından oluk gibi akan kana
aldıracak halde değildi gözünü kan bürümüştü, kin kusu-
yordu suratı...

Kemal, İspiro'nun iyice dağıldığını fark etmişti ama Hafız'dan kurtulamıyordu...

Ziya çılgınca bir direnişle Ustura'yı bırakmıyordu kapa-
pana kısılmış bir fare gibiydi Kemal.. Bir anda doğrulup
geriye çekilmeye çalıştı, kollarını kaldırdı.. Nafile.. Ye-
mişti suratına yumruğu...

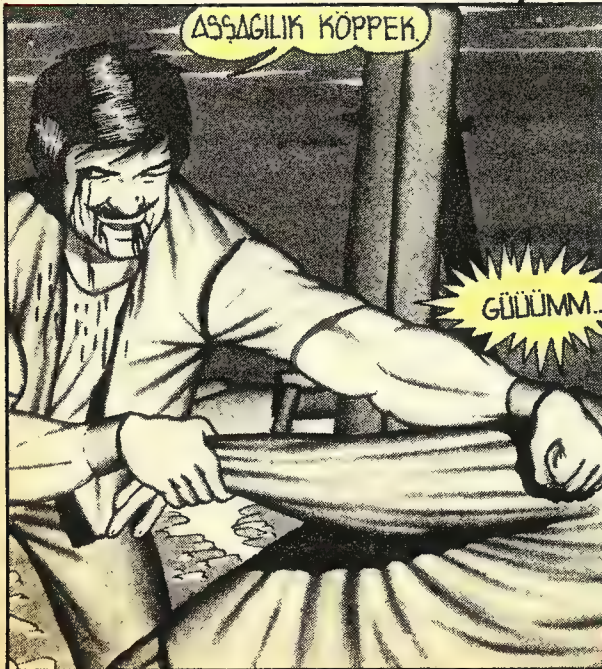
Yediği darbelerin matemini tutacak durumda değildi,
Ustura Kemal.. İlk kez başı bu kadar sıkışmış böylesine
gafil avlanmıştı. Yediği yumruklara çılgınca bir inatla di-
reniyordu.

İspiro' da kendine bakan kolu sımsıkı yakalamış habire giyi diriyordu Osmanlı tokatını...

Ustura Kemal'den akan kanlar, hırs ve hiddetin oydu - ğu çizgiler onu tanınmaz bir hale getirmişti. . Hançeresini yırtarcasına bir nara fırladı ağzından. Haaayyt...

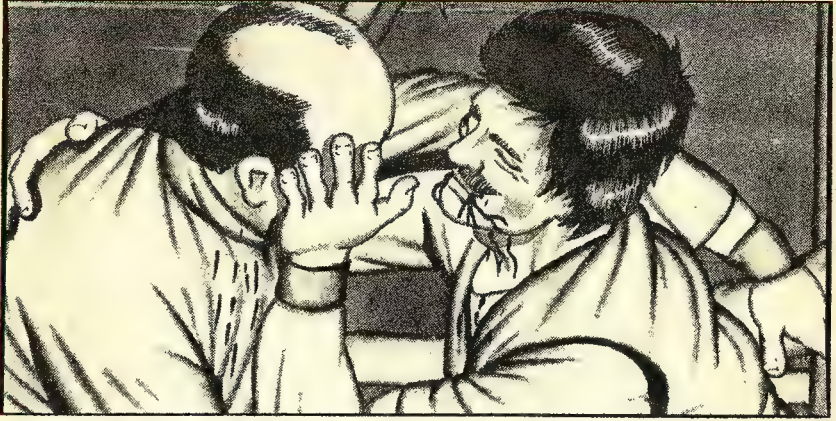

Ustura Kemal' in ilk yakaladığı Hafız Ziya olmuştu. Parmaklarını sımsıkı geçirdiği bileği bırakmadan, giydirdi yumruğu Hafız'ın suratına. Gece - nin sessizliği içine fırlayan pis bir feryat Boğaz' ın karanlık sula - rında eridi gitti..

Kör İspiro da iniltiiler içinde iki büküm oluvermişti. Dövüş bir anda dönmüş çam yarması gibi kabadayı, Kemal' in dayağını yemeye başlamıştı. Ya- nız Kör İspiro öyle bir iki yum-

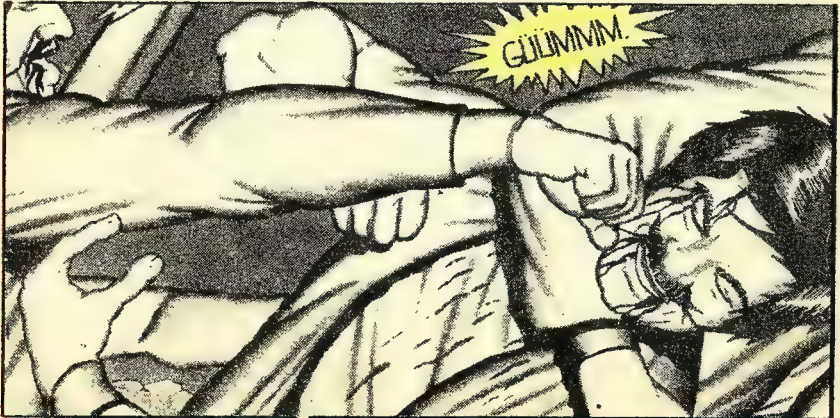

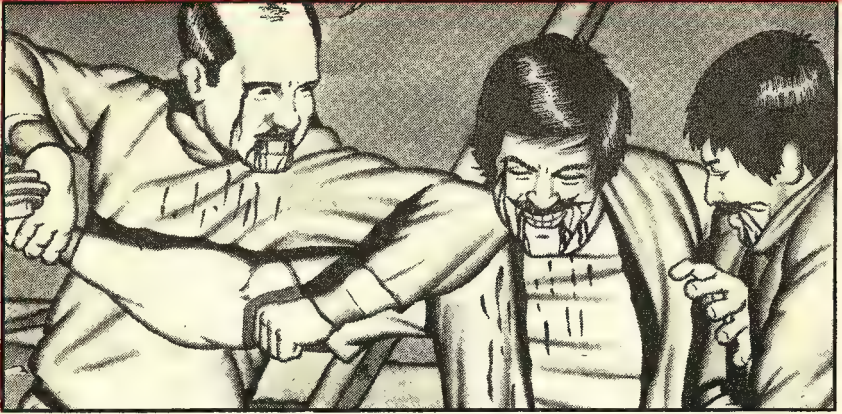
rukla dağılacak pes edecek tip-lerden değildi. Asırlık bir ihtiyardan farksızdı dışsız ağzı. Şaşır-mış, sersemle-miş ve korkmuştu da. Can havli ile fırladı Kemal' in üzerine.

Karakucak bir dövüş başlamıştı. Bedevi topu gibi birbirine sarılmış bu üç kişi gırtlak gırtlığa dövüşüyordu . Akşamın bu ilerlemiş vaktinde kimseler yoktu Şemsipaşa' da. Ustura Kemal'i kaldırıp şöyle bir yere vurabilşeler işini bitireceklerdi, lakin hala dövüş ayakta sürüyordu ... Kemal üzerine çullanan İspiro'nun suratına parmaklarını geçirdiği gibi geldiği tarafa fırlattı.

Pis bir çelme ile diz üstü çökuverdi yere, ne oldum demeye kalmadan da suratının ortasına yedi İspiro ' nun yumruğunu, insafsız darbelerin ardı arkası kesilmiyordu .

Kabadayılığa külhanlığa çekirdekten yetişme Hint horozu gibi dövüşen, bu iki bitirime Ustura Kemal'in tek başına vereceği mücadele daha ne kadar sürebilirdi.. Yavaş yavaş kesildiğini hisseder gibiydi. Üstelik Hafız Ziya'nın gırtlığına dolanan kolundan kendini koruyamıyor, açtıktan açığa suratına yediği dirsekler yumruklar suratında pek ağır yaralar açıyordu.

Bir ara kolunu kurtarır gibi oldu, hızla arkaya döndü, dönmesi ile Hafız'dan yumruğu yemesi bir oldu. Geride kalan İspiro hiç vakit kaybetmeden daldı sarmayı, vurdu..

Karın üzerine vurulan kemane bütün direnmesine rağmen Ustura'yı silip süpürmüş, bu yasak oyunun tatbiki işpiro'ya beklediği fırsatı vermişti. .Artık kolları arasında kıvranan Ustura Kemal'den başkası değildi.

Kemal her şeye rağmen bacaklarını açarak direniyor, sağa sola savrulmamak için gücünün son zerrelerini kullanıyordu. İspiro Ustura'yı kaldırıp kaldırıp vuruyordu. .

Ustura'nın bütün gayreti, yere yıkılmasını sadece biraz geciktirebilmişti. . . Kemal yanlamasına devrildi. Lakin İspiro bırakmadı kaldırdı vurdu. . (ARKASI 20. SAYFADA)

Nefes kesici aşk ve serüven romanı

Uğruna kan dökülen güzel:

Çarşafli EBE

Özet

Tefrika-6

Çarşafli Ebe'nin amacı erkekleri sövüş-
lemekti. Topladığı paraları da bankaya ya-
tırmıştı, çünkü yarın ne olacağı bilinmezdi.

Büyük hanımlardan birisi, ta gözle-
rinin içine bakarak konuştu:

-Rabbim övüp de yaratmış.. Allah,
kem nazardan saklasın.. Billâhi bir i-
çim su...

Çarşafli Ebe, bu iltifatın kendisine
yapıldığını önce anlayamamıştı..

-Kimden bahsediyorsunuz Efendim?
diye sordu..

-Kızım, dedi gülümseyerek demin ko-
nuşan yaşlı kadın.. Ben, şu kadınlığımla
seni beğendim.. Ya erkekler ne yapsın-
lar? Tüh tüh tühhh, Kırk bir buçuk ke-
re maşallah...

-Bana mı söylüyorsunuz efendim?

Öteki yaşlı kadın, kalın sesiyle:

-A kızım, dedi. Bana söyleyecek de-
ğil ya.. Tabii sana söylüyor.. Gençsin,
üstelik de güzel..

-Beni şımartıyorsunuz büyük hanım-
lar...

Çarşafli Ebe, bunları söylerken ya-
nakları al al olmuştu...

-Kızım, güzellik bir Tanrı vergisi-
dir. Herkese nasip olmaz..

Genç Ebe, lakırdıyı başka yola çe-
virmek için sordu:

-Küçük hanım nasıl acaba? Su filân
geldi mi?

-Daha gelmedi ama kızım, sancıla-
rı sıklaştı.. Ah.. Pek de nazlıdır yav-
rum.. Hemen Allah, bir avazda kurtar-
sın..

Odaya giren konak kadınlarından bi-
risi:

-Buyrun ebe hanım, dedi. Sizi gelin
hanımın yanına götüreyim..

Ve ebe, odadaki yaşlı kadınlardan
müsaade isteyerek konağın kalfası ol-
duğu anlaşılan kadının arkasından yürü-
dü..

Bursalı Hafız Paşamın torunu olan
konağın küçük hanımı ve gelini, kolay
bir doğum yapmış ve bir kız çocuğu
dünyaya getirmişti..

Konak, sevinç içinde çalkalanıyordu..
Bu arada çarşafli ebenin mahareti ve
hamileye acı çektiirmeden doğumu ger-
çekleştirmesi övülüp duruyordu..

Konak, gözaydın'a gelenlerle dolupta-
şıyordu..

Beşiktaş muhafızı yedi-sekiz Hasan
Paşa'nın konağından gelenler de vardı
bunlar arasında..

Su altından saman yürüten bir ya-

ratılıştı olduğu için çarşafı ebe, gönül işlerini gizlemesini güzel başarırdı. Kadınlar arasında sevilmesi ve sayılması, herkesin onu "Ağzı var, dili yok.. Terbiyeli bir tazelik.. "sanmasındandı..

Oysa çarşafı ebe, annesine yapılanlardan ötürü, erkeklerden intikam almak için yaratıldığına hükmediyordu. Kaç erkeğin kamna girerse, kaç kişiyi, saçla - rının ucuna takıp cehenneme dek sürüklerse yaşadığını anlıyordu..

Gözüne kestirdiği erkeklerin hepsi, hatırlı kişiydiler ve çoğu, saray adamlarıydı. Bunlar, padişaha sırtlarını dayamış insanlardı. İstanbul'da gönüllerince yaşayan kişilerdi. Herkesi korkutup yıldırmışlardı.. Astıkları astık, kestikleri kestikti.. Kimse onlardan hesap soramıyordu..

Çarşafı Ebe, çengel attığı erkeklerin yaşına değil, keselerine bakardı..

Her şeyden önce para gerekti.. Onları, bir inek gibi sağmalıydı. Ve bunu maharetle yaparken kılı bile kıpırdamaz, içindeki tüm acıma duygularını bir tarafa iterdi..

Erkek milleti, acınacak yaratıklar mıydı ?

Çarşafı Ebe'nin edindiği servet Osmanlı Bankası'nın kasalarında dururdu.. Devir bir gün değişecekti elbette.. Değirmenin suyu bu kadar bol akmazdı her zaman.. Çarşafı Ebe, bunları biliyor, yolduğu kazlardan edindiklerini biriktiriyordu..

Onun evini görenler :

"Zavallılık, derlerdi.. Bir ana, bir kız.. Allah, bahtlarından güldürmemiş ki.. Başlarında erkekleri de yok.. Baş başa vermiş, alâküllihal geçinip gidiyorlar ... Tanrı yardımcıları olsun.. Evlerinde de eşya namına olanların hepsi döküntü ... İnsanın kalbi buruluyor. Tencerede pişirip kapağında yiyor zavallılar..."

Ve böylesine acıma duygularından doğan lâkırdılar, onlar hakkında hiç ek-sik olmazdı..

Teşvikiye'deki konakta, bir sevinçli hava vardı.. Hele Çarşafı Ebe'ye gösterilen itibar fazlaydı..

-Güzelim, pek mi yoruldunuz ? Size bir yorgunluk kahvesi ?

-Ah teşekkür ederim..

Bir başka kadın:

-Ayl, sıcakta kahveyi n'apsın tazelik ? Bir buzlu şerbet ikram edin bari..

Neredeyse Çarşafı Ebe'nin gözüne girmek için konak kadınları, çoraplarını çıkarıp ayaklarını yıkayacaklardı..

Oturduğu yerde bir kez kumldasa, birkaçı birden:

-Aman yoksa gidiyor musunuz ? diye telâş ediyordu..

-Sıkılırsın.. diye onu misafirlerin oturdukları büyük salona almışlardı..

Beşiktaş muhafızı yedi-sekiz Hasan Paşa konağından gelen misafirler, onu yanlarına çağırdılar..

Çarşafı Ebe, keşke oraya oturma - saydı ve konuşulanları işitmeseydi..

Yedi-Sekiz Hasan Paşa, Sultan Abdülhamid'in en gözde ve sadık adamlarındandı.. Okuyup yazması olmayan bu koskoca Paşa, imzasını atmak için eski rakamlarla yedi ve sekizi yazar, bunlar arasına düz bir çizgi çekerek Hasan kelimesini yazmış olurdu.. Bugünkü kuşakların durumu iyi anlayabilmeleri için yeni harflerle yazılan v'yi ve bu harfin tersini yazıp ikisi arasına çizgi çekilmek yoluyla eski harflerle Hasan adının yazılabileceğini anlatabiliriz.

Çarşafı Ebe, Beşiktaş muhafızlarının konağından gelen hanımlardan duyduklarına iyice kulak veriyordu..

Doğumu gerçekleştirmek üzere konaktaki hanımların yanından bir süre ayrılan Çarşafı Ebe, müjdeyi vermiş ve Hünkâr Yaveri damattan bir kese altın bahşış almıştı.

Yerlere kadar eğilerek, minnetlerini dile getiriyordu :

-Beni mahcup ettiniz Efem...

Damadın ağzı kulaklarına varıyordu sevinçten...

-Helâl olsun Ebe Hanım...

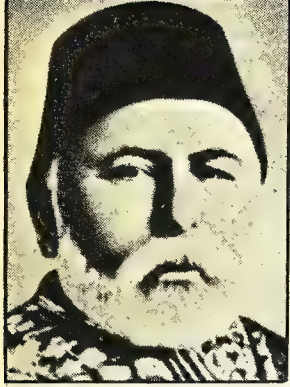
-Güle güle büyüttünüz inşallah.. Tanrı sizlere, oğlunuzun mürüvvetini göster-sin...

(Devamı haftaya)

Bir çok paşa'nın bulunduğu Vükela toplantısını basıp,

13 kişiyi öldüren Çerkez Hasan'ın hikâyesi:

Çerkez Hasan "Davranmayın" diye bağırdı. Bir elinde tabanca, ötekinde pırıl pırıl parlayan bir kama vardı

Çerkez Hasan Bey tarafın-
dan baskın sırasında öldü-
rülen Sadrazam ve Seras-
ker Hüseyin Avni Paşa ..

**Toplantıda
bulunanlar, neye
uğradıklarını şaşırıyorlar,
Serasker Hüseyin Avni Paşa,
davranmak istedi. Çerkez
Hasan'ın elindeki tabanca
durmadan ölüm kusuyordu.
Masaların altına
kaçanlar tir tir
titriyorlardı**

Istanbul'un Beyazıt semtindeki Soğan-
ağa mahallesinde Mithat Paşanın ko-
nağında on beş hazıram on altıya bağlayan
geceydi. Ve yıl da 1876. Sultan Abdülaziz,
tahtından indirilmiş, sonra da ihtihar etti-
ği söylenmişti. Ortada dolaşan söylenti-
ler vardı. "Padişah, intihar etmiş değil. .
Onu öldürdüler. Katili de Serasker Hüse-
yin Avni Paşa'dır. Kendisi sadrazam da
olmuştu. Mithat Paşa ile birlik olup bir
düzen kurdular ve önce Padişahı tahtından
indirdiler. Sonra da Ortaköy'deki Feriye
sarayında öldürdüler. Halka da, "Sultan A-
ziz, bilek damarlarını kesti, kendini öldür-
dü diyorlar. "

Halkın ağzı torba değildi ki büzesin. .
Dedikodular alıp yürümüştü.

Çerkez Hasan askerdi. Bir yüzbaşı. .
Padişahın eşlerinden bir kadının yakın ak-
rabasıydı. Ve Sultan Aziz devrinde saray-
da görevliydi. Padişah, tahtından indirilin-
ce devrin hem seraskeri hem de sadraza-
mı olan Hüseyin Avni Paşa, onu başka ye-
re atamış ve hemen görevi başına gitme-
sini emretmişti.

Çerkez Hasan, eski Padişahın dördün-
cü eşi Neş'eerek kadınefendinin kardeşiydi.

Kız kardeşiyle görüştü. Hüseyin Avni Pa-
şa, Sultan Aziz'in aile ocağına da incir dik-
mek kararındaydı. İki kardeş de bu hü-
kümden birleştiler. .

Çerkez Hasan, önce sadrazamın huzu-
runa çıktı. Çok uzaklara atandığını ve daha
yakınlara gönderilmesini rica etti. Seras-
ker, dayatıyordu: "Hayır. Emir, emirdir. .
Gideceksin. Hem de yarın akşam hareket
etmiş olmalısın. "

İşte o zaman Yüzbaşı Çerkez Hasan Bey
korkunç bir intikam planı düzenledi.

Ancak, Seraskerin yanına onu çıkarmı-
yorlardı. Günlerce, kararın değişmesini,
bekledi. Olmayınca Serasker Hüseyin Avni
Paşa'yı evinde kısırmaya karar verdi.

Bir sandala bindi. Boğaz'ın Anadolu kı-
yısındaki yalıasına gitti. Uşakları:

"Yahda yok, dediler. O, şimdi Beyazıt'ta
Soğanaga'daki Mithat Paşa'nın konağın-
da toplantı var. Vükela toplantısı. . Oraya
gitmişti. "

Çerkez Hasan, yeniden sandala atladı.
Sarayburnu'na çıktı. Oradan Beyazıt'a git-
ti. Konağın uşakları, akşam yemeğinde,
Vükela heyetinden arta kalan içkileri yu-
varlamışlar, kafaları dumanlanmıştı. Otur-

muş, iskambil oynuyorlardı. .

Çerkez Hasan'ı, saraydan emir geti-
ren bir subay zannettiler. . Böylelikle Çer-
kez Hasan, üst kattaki salona kolayca çıktı
Hava sıcağı. Pencere açılmış, Paşa-
lar, Girit Rumlarının ve Karadağlıların ih-
tilal girişimlerini aralarında konuşuyor -
lardı.

Büyük sofanın camekânı kapısı birden
açıldı. Çerkez Hasan, bir elinde tabanca
ötekinde koskoca bir kama vardı. Pırlı-
sım görenlerin yürekleri korkudan titre-
mişti. Çerkez Hasan bağırdı:

-Davranma Serasker. . .

Gözüne önce o ilişmişti. Can düşmanı,
Hüseyin Avni Paşa. . .

Hüseyin Avni Paşa, doğrulup taban-
casına asılmak istedi.

Fakat Çerkez Hasan daha atik davran-
mış ve kurşunları üzerine boşaltmıştı o-
nun. .

Yediği kurşun üzerine-Önce davrana-
madığı için üzüntüsünü belirten bir hare-
ketle- bir elini dizine vuran Hüseyin Avni
Paşa, yığıldı. .

Çerkez Hasan'ın gözü dönmüştü. Bahri-
ye Nazırı Kayserili Ahmet Paşa, yerinden

kalkıp arkadan Çerkez Hasan'ı kolların -
dan tutmak istedi. Bir kama darbesiyle,
kulağı kesildiği gibi, üzerine boşaltılan
kurşunlarla, o da canverdi. Ahmet Paşa' -
nın yaveri Şükrü Bey, bu kez atıldı Çerkez
Hasan'ın üzerine. . Ancak onun elindeki ta-
banca ölüm kusmaktaydı. Çerkez Hasan'ın
üzerinde daha dört dolu tabanca bulunmak-
taydı.

Kaçışanlar, ölümden kurtulmak için
kendilerini masaların altına atanlar hâlâ
hayatlarından emin değildiler.

Çerkez Hasan, o gece tam on üç kişiyi
öldürdü. .

Soğanaga dehşet içindeydi. Bir savaş
olduğunu sanıyordu herkes. . Bu arada ü-
zerine atılan tabancaların kurşunlarıyla -
de yaralanmıştı Çerkez Hasan. . Zaptiye
ve asker yetiştirdi. . Ama çok geçti. . Olan ol-
muş, on üç kişi can vermişti. .

Çerkez Hasan, yaralarının tedaviye ça-
lışan Cerrah'a (Operatör): "Beni ya asa-
caklar, ya kurşuna dizecekler. Yaralarımı
iyileştirmeye çalışmak nafiledir. . " di-
yordu.

Ve Çerkez Hasan Beyazıt'ta bir dut
ağacına asılarak canverdi. .

Boş karın üzerine o kemaneyi yiyen bir başkası ol-
sa , çoktan bayılır, ağzından burnundan kan boşanırdı ...
Yere son çarpışta devrilir devrilmez bir ok gibi fırladı ..

Kör İspiro afallamıştı, bu kadarını da beklemiyordu ..
Hızla fırladı Kemal'i ayak ve omuzundan yakaladı. Usta-
ra Kemal'in durumu hakikaten kötü idi, alta düşmüştü.

Ayağa fırlaması an meselesi idi. . Bu gözü dönmüş i-
ki bıçkın tam üzerine iniyorlardı ki. . Kemal'in elinde an-
sızın soğuk bir çelik parıldadı. .

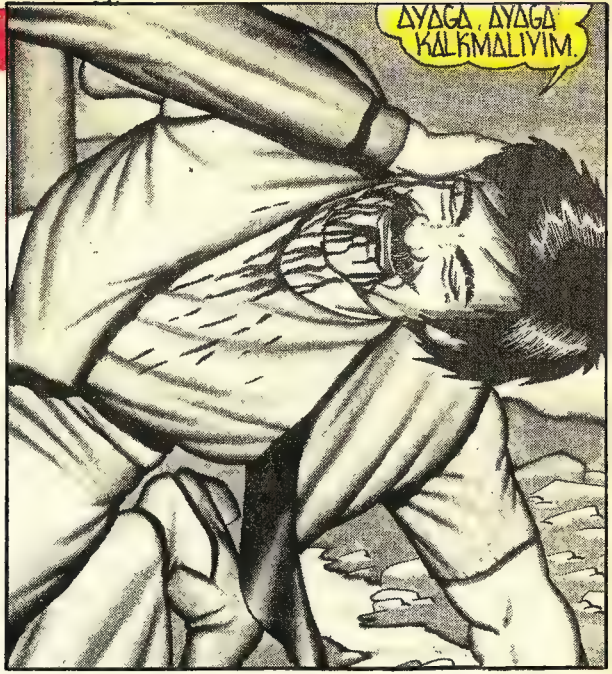

Kemal usturasını kullanacak yerde ve durumda değildi. Kör İspiro'nun karnına vurduğu kemane-den arta kalan kırık kaburgalar , kan içindeki yüzünün gözünün ısırtılabı birbirinden acıydı...

Bu durumda Kemal'in elinde parlayan ustura bir korkuluktan , farklı olamazdı , Hafız Ziya'nın eline geçen Kemal'in bu cüretkar silahı rastgele fırlatılmış taşla toprağa karışmıştı.

Ağına burnuna inen tekmeler yüzünden yerlerde sürünüyordu.. Emsalsiz bir kabadayıyı perişan ettikten sonra öldürmeye kararlı iki Azrail vardı başında...

Ustura Kemal perişan halinden umulmayacak bir gayretle birden fırladı, tam üzerine yığılmış duran İspiro'yu yakaladığı gibi ters pacayı geçirdi sağ ayağına, lakin Kemal iyice haşat olmuştu.

Hafız ise diğer taraftan bütün kını ve garezi ile kudurmuş, bir köpek gibi saldırıyordu. Kör İspiro ve Hafız Ziya da iyice bitmiş ve tükenmişlerdi..

Gövdelerinden kopan son gayretlerle Ustura Kemal'in tekrar ayağa kalkmasını önlemek için ıknıp duruyorlardı.. Tükenmek bilmeyen bir Ustura Kemal vardı..

Ustura Kemal devrildiği yerden doğrulabilmiş ve burunun dibine giren İspiro'nun ense köküne boyunduruğu, vurmuştu. Lakin Kemal'in bu durumda bir şey yapması beklenemezdi.

Az evvel böğründe düğümlenen kemane ardında birkaç kaburga kırığı bırakmış, açıktan giren tekme ve yumruk - larla perişan idi.

Kemal fazla direnememiş ve İspiro boynunu kurtarmış tı. Sırtına sülük gibi yapışan Hafız Ziya'yı bir türlü fırlatıp atamayan Ustura arkasına dolanan İspiro'ya mani olamıyordu.

Koskoca vücudun havalanması ile yere çarpması bir oldu, Ustura Kemal'in ayakları yerden kesilir kesilmez İspiro'nun kündesi çözülürmüştü. Zira Kör, bu doksan okkalık vücudu taşıyacak durumda değildi.

Bu dövüşün Ustura Kemal' in muhakemesinde izahı yoktu, onun lugatında pes etmenin merhamet dilemeninin yeri olamazdı, cinnet getirmiş kafaların içinde Şemsi-paşa'nın öbür

ucundan doğru bir sarhoş akşamcının yaklaştığını da gören olamazdı. Salacak iskele gazinolarından birinde, bulut olan bir şarapçı, arkasında bütün meyhaneyi taşıyordu sanki...

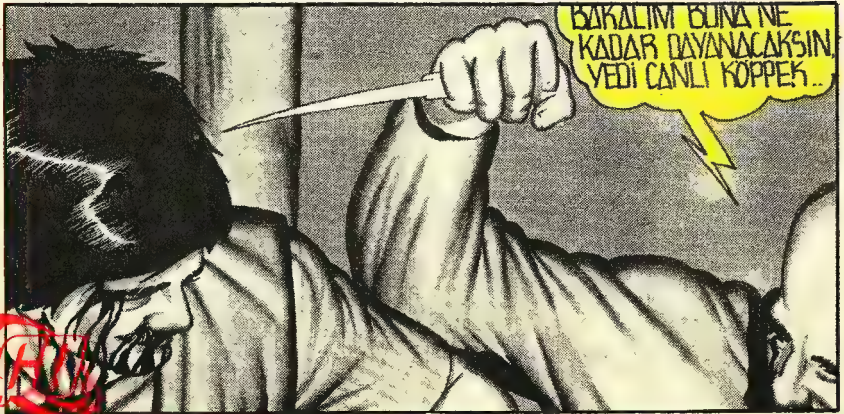
Yere yığılmış bu adamın cesetten farkı yoktu, çok ağır bir kinin parçaladığı bu insan, Ustura Kemal'in ta kendi - siydi. Ağzı burnu paramparça olmuş, kan içindeki bu iki Azrail, Ustura'nın ağzından aczini belirtecek bir inilti du - yamamanın hırsı içinde kuduruyordu, Kemal kadere ne de bu iki katile teslim olmamıştı, bu emsalsiz kabadayı gık bile demeden çöktüğü yerden ağır ağır doğruldu.

Kör İspiro Kemal'i dehşet içinde seyrediyordu. Birden fırladı yerinden artık kendini savunacak hali kalmayan Ustura'ya kurt kapanını vurduğu gibi gücünden arta kalan ne - si varsa veristirdi. .

İspiro, Ustura Kemal'e vurduğu kurt kapanını kemik sesleri gelene kadar açmamış, öldü zannettiği bir anda Kemal'i bırakıvermişti. Ustura yere yığılacağı yerde ayağa fırlamış, yaşayan bir ceset gibi saldırmıştı, gerçek - ten böylesine insanüstü bir çaba şaşırtıcıydı ne görülmüş ne de duyulmuş bir şey değildi. Hafız korkudan adım adım gerilerken, Kör İspiro belindeki enli saldırmayı çekti aldı. Korku ve dehşetten titreyen parmakları ile bıçağı yuvasından ancak çıkarabilmişti. Kemal şuurunu kaybetmiş bir şekilde kendisi için açılan bu bıçağı sadece seyredebiliyordu..

Pırıl pırıl parlayan oluklu çelik hançer, yılan dili dediklerinden sağ bırakmayan cinsindendi. Ustura Kemal hareket eden bir ceset gibiydi, kırık kemiklerin verdiği ısırap, parçalanmış suratının acısını silecek kadar berbattı..

Bıçağın keskin yüzünden dağılan ölümün dayanılmaz korkusu, dizlerini büküvermiş, Kemal lahzada yere çökmüştü.. O çöküş ki öfke ve kinden kudurmuş.

Bir hançeri, dalyanın tahtalarına sokturmuş, bıçağın tahtalara saplanması hançeri orta yerinden kırmıştı. İspirç buna aldırmadı bile.. -Hafız diye haykırdı; Tut şu köpeği, delik deşik edeceğim..

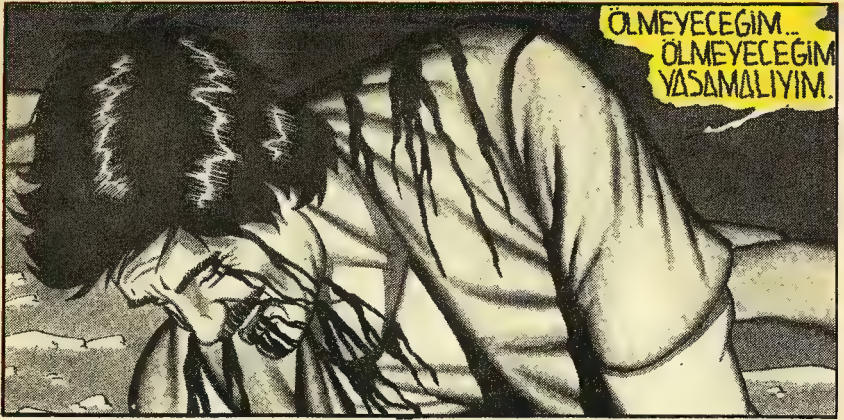

Hafız Ziya ayakta duracak halde değildi. Buna rağmen onun hırs, kin ile yüklü gövdesi Ustura'nın kollarına sülük gibi yapışiverdi. .Kör İspiro elindeki hancerin kırık olmasına bile aldırmadı.

Sırtını oyan bıçağın ıstırabı, Ustura'nın dudaklarından, çıkan hafif bir iniltiydi. .Kör İspiro, bu ucu kırık hancerle, Hafız'ın kapana aldığı gövdeye her inişinde bir delik açıyordu. .

Her şeye rağmen Hafız Ziya bu sahneye dayanamayıp, Ustura Kemal'i bırakınca Kemal sessiz sedasız oraya çöktü. .

Ustura Kemal devrildiği taşlar üzerinde, tarifi imkansız bir ıstırapla perişan olmuş, ölümle müsavi bir haldeydi. Sırtının yılan dili bir hançerle delik deşik edildiğini biliyordu.

Elinde kalmış gücünün son kırıntıları ile itiyor, itiyor, bütün gücüyle toprağı itiyordu.. Toprağa gark olmak mahvoluş değil miydi, itiyordu, ölümü itiyordu sanki. Boynun - dan çenesinden, damlalar ince şeritler halinde akan kan itmek uzaklaştırmak istediğı ölümü kıpkızıl boyamıştı ... -Neredesin, neredesin Bebeklim.. Gel gel.. al beni. Buradan.. Uyan.. Uyan.. Koş buraya.. Koş..

Ölüme terk edilmişliğin garipliği, katil bir bacağın parçalandığı vücudun ıstırabından çok daha acıydı. Çok acıydı sevgiliye doymadan ölmek. Ağzından inilti halinde çıkan mırıltılar, ne ölüm korkusu ne de ma-

EGER ÖLMEZDE YAŞARSAM...
BU KALLESLERDEN...TEK
İNİ SAĞ KOLUYACAM...

AH ALLAHIM...UYUYAMIYORUM...
NEDİR BU SIKINTI....
CİLDİRACAMIM...
KEMALİM NERDE...NİYE
GELMEDİ BU ADAM

bara olduğu he-
saplaşmanın hır-
sı değildi. - Bu-
raya. .Buraya koş
Bebeklim. .Al be-
ni buradan. .bak
ölüyor. Kemal'in.
O anda kabus do-
lu bir rüyanın ter
içinde bıraktığı,
bir vücut. Kor-

kuyla fırladı ya-
taktan Allah'ım
nedir bu sıkın-
tı çıldıracağım,
dedi Kemal'im ne
rede niye gelme-
di bu adam. Bulut
olmuş, bırakşam-
cı rakı dolu mi-
desi şaş beş gö-
ren gözleri ile,
yerde yatan şeye
baktı da baktı..

Evet yanılmıyordu.. Bu yerdekiler.. Bunlar kan revan
içinde yere serilmiş iki kişiydiler.. Hele ilerdekinin bo-
ğazı kesilmiş, neredeyse başı gövdesinden ayrılmıştı. Hii,
öldürmüşler.. Birbirlerini öldürmüşler..

İhtiyar akşamcıda şafak atmıştı, tabana kuvvet kaçma-
ya başladı, bir yandan da avazı çıktığı kadar bağıırıyordu.

Gerisin geriye tabana kuvvet kaçıyordu. Fazla gidemedi, mahalle aralarına girdiğinde feryatları duyan bekçiler yetiştirip yakaladılar.. İtişe kakışa doğru Ahmediye Karakolu'na girdiler.. Nöbetçi komiser önce inanmamıştı, -Ulan di-yordu, eh bi yalansaaa...

Komiser bulut gibi olmuş akşamcıyı önüne kattığı gibi soluğu Şemsipaşa'da aldı. Hala kendinden geçmemiş olan Ustura Kemal gelenleri görmüş komiseri de tanıyabilmişti.

(Devamı haftaya)

Mayk Hammer'in en heyecanlı macerası

CANILAR YUVASI

Özet:
17

Andrea, Hobart SENNEL adlı zenginın hoppa kızıdır. Mayk, 1013 no'lu odada New-York'un zengin ailelerinden lastik ithalatçısı Frank İMBİRLİN ile konuşmaktadır..

Halen Sennel şirketinde çalışıyor. İşin tuhafı, patron Sennel, Walter'in aylığını en son sene de 26.000 dolara kadar artırmış. Atak, kavgacı, şüpheli bir adam. Pek çok kimsenin ölümünden sorumlu olduğu halde kendisini temize çıkarmış. Sennel tarafından müdafa edililen Walter, çalıştığı şirketin rakiplerini şantaj, sabotaj yoluyla korutmuş.

Sennel, Alabamalı tanınmış ailelerden birine mensup. Mektebini bitirdikten sonra babasının geniş laboratuvarlı eczanesinde çalışmış. 21 yaşında öksüz kalmış. Eczaneyi satıp batıya gitmiş. Hukuk Üniversitesi'ni bitirip ağır çalışması sayesinde, New-York Ticaret Borsası'nda ortak avukat olmuş. Evlenip Andrea adında bir kızı dünyaya gelmiş. Altı sene sonra borsanın diğer ortakları ölünce, Sennel, borsa başkanı ve baş sermayedar olmuş. İki sene sonra iflâs etmiş, fakat bir sene geçince Sennel kimyevi maddeler şirketini kurabilmiş. Şirketi, nihayet memleketin en

mühim kumpanyası haline getirmiş. Bu arada, izdivaçlarının ilerleyemeyeceğini anlayan karısı, bir Rus şairine kaçmış. Sennel, borç verip davalavere yollardan faiz almak, haciz koymak, ihalelere iştirak etmek ve bir sürü karışık ticaret işleriyle, dört büyük şehirde şirketinin mümessilliklerini kurmuş, bransım gübre, vitaminler, sentetik maddeler ve plastik üzerinden genişletmiş. Bir sürü kulüplere üye. Gençliğinde yaz tatillerini kızıyla beraber Avrupa'da geçirmiş. Andrea ise, babasının şöretinden faydalamp sık sık eğlence yerlerinde skandallar çıkaran hoppa bir kız.

Hobart Sennel, siyasetle içli dışlı. Birçok kongrelerin müdavimi. Bilhassa, Naziler'e şiddet kullananlardan. Çok zeki, cevval bir insan...

Birden, Andrea Sennel'i düşünmeye başladım. O haddinden fazla, muntazam ve yerine göre dolgun vücudu, nemli, kıvrık dudakları, iri gözleri ile tam bir dişî ilâhe idi... Masumiyetine rağmen babasının tehlikeli bir yardımcısı olamaz mıydı?

Nihayet, şimdilik benim için en mühim şahıs olan Frank İmbirlin'in raporunu elime aldım.

Frank, New-York'un en zengin ailelerinden birine mensup. Hususi okullardan mezun. Babasının lastik ithalât işine dahil olmuş altı sene zarfında şirketinin başına geçmiş. Centilmen, sportmen, arkadaş canlısı bir adam. Miami'den uzağa seyahat yapmamış. Hükümet bürolarının hiç biriyle şahsi patirtisi, münakaşası bile olmamış, sadece arkadaşlarının ısırarı üzerine bir defa valilik seçimine girmiş, kaybedince bir daha politika ile uğraşmamış.

Hepsi bu kadar!

Bardak elimde, tavana mavi duşman halkalar savurarak olduğum yere uzandım. Bir matematikçi gibi, zihnimde hesaplar, toplamalar, çikarmalar yapıyor, hakikatleri pekiştiriyordum. Maalesef, bir milimlik, terakkim bile yoktu! Elimde delil olarak bir (Mantık) vardı ki, onunla da meçhuller pek çözülemiyordu. Bana yakışan şeyin harekete geçmek olduğunu bildiğimden tabancamı yüklenip odadan dışarı çıktım ve koridorda biraz yürüyüp 1013 numaralı kapıyı vurdum.

- XIV -

İmbirlin, kolalı bir gömlek üzerine yeleşini giymiş, bir yere çıkacakmış gibi hazırlamıyordu. Beni karşılarında görünce alni hayretle kırıştı, kışları hafif çatıldı. Onun herhangi bir hareketine meydan vermeden kapıyı kapadım ve hemen konuştum:

- Ne kötü huyum var diye düşünüyorsunuz ama, merak etme, vaktit bulduğumda ziyaretlerimi önceden haber veririm.

- Çok çabuk rastlaştık. Sizi, yani Bayan Gray'le beraber, kabul edeceğimi söylemiştim ama, henüz Washington'a dönmedim ki! Beni her gittiğim yerde takip edeceğinizi ummuyordum.

Odada gözüm keştiirdiğim en rahat koltuğa oturdum. İmbirlin, eski zaman cellâtları heybetiyle karşıma dikildi ve sert bir sesle:

- Delikanlı, hemen dışarı çık - mazsan, derhal aşağıya telefon eder seni zorla attırırım..

Dedi. İş, pişkinliğe vurdum:

- Nasıl istersen. Ama, aşağıda - kiler buraya yetişene kadar, ben nasıl olsa söylemek istediğimi söyleyeceğim. Onun için bırak da namusumla konuşayım, boşuna gürültü çikarmayalım..

Lastik mihracesi ne de olsa meraklı bir insandı. Ellerini göbeğinde kavuşturdu ve yola geldiğini belli edercesine sordu:

- Pekâlâ neymiş söyleyeceğin bakalım?

- Dün gece olan bir iki vak'a. O vak'alar neticesinde de Calvin Gray'in bir şarlatan olmadığı anlaşılıyor..

- O mevzuu sonraya bırakmıştık ya...

Fakat konuştuğumuzda Calvin henüz kaçırılmamıştı.

İmbirlin'in ağzı açıldı ve cevap verene kadar da kapanmadı:

- Ne dedin?

- Kaçırıldı..

- Gazetelerde böyle bir havadis görmedim.

- Gizli tutuluyor..

- Bana bak. Sırf benim alâkamı çekmek için bu masalı uyduruyorsun.

- Polise telefon ediver hele. Kendini tanıtırsan sana hakikati söylerler. Dün gece bir de cinayet işlendi..

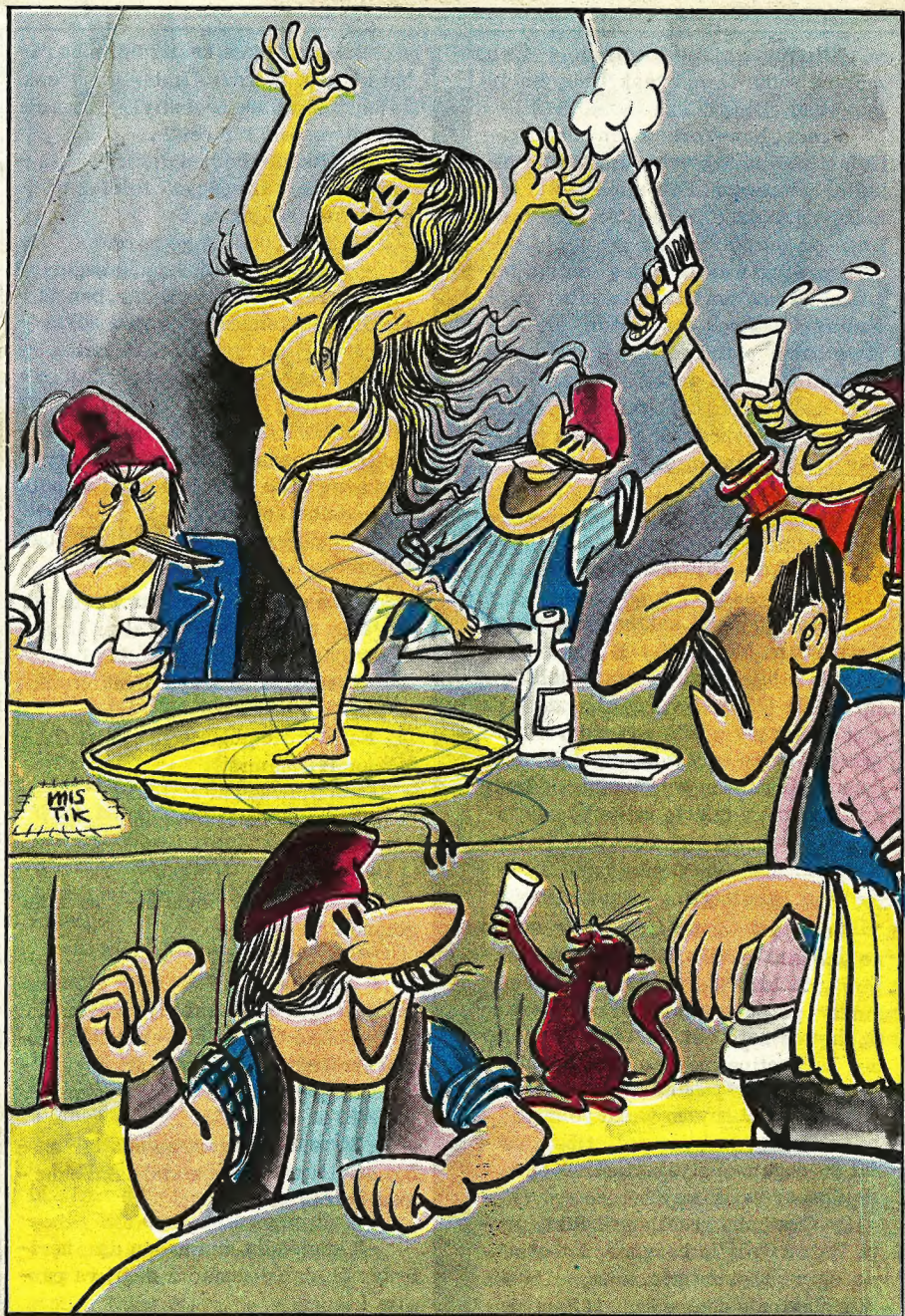
- Kim öldürüldü?

- Silvester Angert adında bir hayfiye. Calvin Gray'in kızını takibe memur edilmişti..

- Tanımıyorum..

- Tanısan da tanımasan da herife bir faydan dokunacak değil ya canım!..

- Hikâyen doğru ise resmi makamlara haber versene. (Devamı Haftaya)

— Bir porsiyon da bana getir o tepsidekinden.